

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

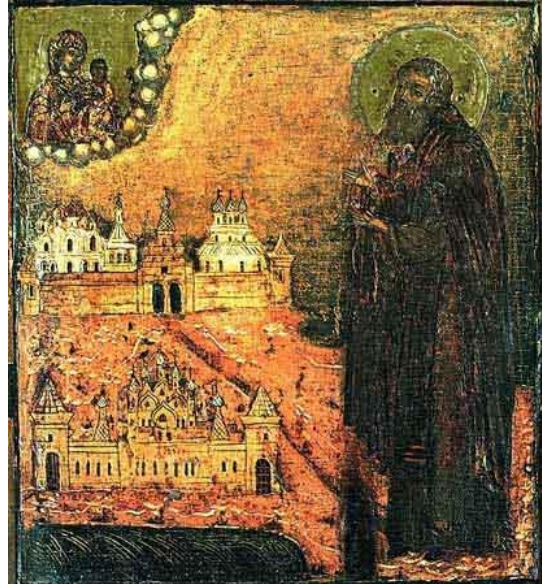
[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

***Преподобний Паїсій,
Ігумен Углицький***

***Venerable Paisius, Abbot
of Uglich***

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

***«Муж сильний духом, славний учитель
святості і предивний чудотворець ...» (з
Життя Преподобного Паїсія)***

На 19-го червня за григоріанським календарем (це – 6-го червня за юліанським) ми святкуємо пам'ять Преподобного Паїсія Углицького, православного ченця, що трудився для Господа в своєму покликанні впродовж 96 літ. На цей же день він упокоївся в Господі у 1504 р. у віці 107 літ!

Паїсій народився в селі Богородському близько міста Кашина у Тверській області в Росії Іванові й Ксені (з роду Кожа) Гавренєвим. Його дядько по матері був чернець Св. Макарій Калязинського Монастиря (поминаємо його 30-го березня за григоріанським календарем а 17-го березня за юліанським). Молоденький Павло (так його охрестили) навчився читати й писати у ранньому віці і багато часу проводив з книжками. А також любив провідувати дядька Монастир Св. Тройці, де

***“A man wondrous of spirit, famed teacher
of holiness and most astounding
wonderworker...” (from the Vita of St.
Paisius)***

On June 19 on the Gregorian Calendar (which is June 6 on the Julian) we commemorate the Venerable Paisius Abbot of Uglich, an Orthodox monk who laboured for the Lord in his particular vocation for 96 years. It was on this the day that he reposed in the Lord in 1504 at the age of 107 years!

Paisius was born in the village of Bogorodske near the town of Kashin in the Tver oblast of Russia to John and Xenia (née Kozha) Gavrenev. His maternal uncle was the monk St. Macarius of the Kalyazin Monastery (commemorated on March 30 on the Gregorian Calendar which is March 17 on the Julian). Young Paul (as he was named at Baptism) learned how to read and write at a very early age and spent a good deal of time with books. He also enjoyed visiting his uncle's Holy Trinity Monastery, where he

йому подобалося чернече життя.

Коли Павлик осиротів у віці 10 літ то його дядько прийняв його під свою опіку. Юнак так зручно увійшов у це середовище, що на його задушевне прохання дядько його постриг його в ченці у ранньому віці 11 літ. О. Паїсій (прийняв він це ім'я як монах) і не оглядався а витримав свої покликання до своєї кончини.

Молодому монахові доручили працю переписування книг. У Калязинському Свято-Троїцькому Монастирі його дядька ще знаходився переписаний його рукою примірник творів Св. Григорія Богослова на початку 20-го століття.

О. Паїсія особливо любив та поважав Князь Андрій Васильович Углицький. По його проханню о. Макарій поблагословив йому започаткувати новий Монастир у тому місті. О. Паїсія висвятив у сан Ієромонаха Владика Тихон Ростовський і його скоро вибрали Ігуменом нового Монастиря. Коли Князю Андрієві народилися два сини Димитрій та Іван, то він виявив свою радість та вдячність у форму дару на будову нової Церкви для Монастиря, яку назвали в честь Покрови Пресвятої Богородиці. Так і після цього назвали сам Монастир.

О. Паїсій сам був Хресним Батьком князевичам. Та на жаль перед Князем Андрієм та його синами лежав великий іспит. Його брат, Великий Князь Московський Іван III (відомий в російській історії, як Іван Великий, дід Царя Івана IV «Грізного»), захопив Углич і ув'язнив Князя Андрія і його двох синів. Андрій так і помер у в'язниці в 1493 р. О. Паїсій часто сперечався і благав Князя Івана випустити на волі хоч юних князевичів але без успіху.

На решті він вирішив залишити справу в Божих руках і запевняв своїх похресників, що вони в Царстві Небеснім втішатимуться вінцями й свободою, яку їм відмовляли на землі. Один з братів, Іван, став Схимонахом з іменем Ігнатія і його потім пославили в хор Святих, як Чудотворця

gained an appreciation for the monastic life. When Paul was orphaned at the age of 10 his uncle took him under his care. So well did the lad fit into his environment that, at his ardent request, his uncle tonsured him at the tender age of 11 years. Young Fr. Paisius (the name he took as a monk) never looked back but remained in his vocation until his repose.

The young monk was given the job of transcribing books. His uncle's Holy Trinity Kalyazin Monastery near Kashin still had a copy of the works of St. Gregory the Theologian copied by his own hand in its possession at the beginning of the 20th century.

Fr. Paisius was particularly loved and respected by Knyaz' Andrew Vasylyevich of Uglich. At his request Fr. Macarius released him to begin a new monastery in that town. Fr. Paisius was ordained a Hieromonk by Bishop Tichon of Rostov and was soon elevated to the position of Abbot of the new monastery. When two sons, Demetrius and John, were born to Knyaz' Andrew, he expressed his joy and gratitude by donating funds to build a new Church in the Monastery, named after the Feast of Protection of the Mother of God. This then became the name of the Monastery.

Fr. Paisius was himself Godfather to the Princes. Alas a grievous test lay in wait for Knyaz Andrew and his sons. His brother, Great Knyaz' of Moscow, Ivan III (known in Russian history as Ivan the Great, grandfather of Tsar Ivan IV "the Terrible"), seized Uglich and imprisoned Knyaz' Andrew and his two sons. Andrew died in prison in 1493. Fr. Paisius argued and pleaded over and over with Knyaz' Ivan to liberate the young Princes but to no avail.

He finally decided to leave the matter in God's hands and assured his God-sons of crowns in Heaven in exchange for the crowns – and liberty - they were denied upon earth. One of the brothers, John, became a Schemamonk with the name Ignatius and was later canonized as a wonderworker (he is

(поминаємо його 1-го червня за григоріанським календарем а 19-го травня за юліанським). Пробув він у в'язниці 32 літ.

У Св. Паїсія був дар ясновидіння і творення чудес ще за його життя. Коли він упокоївся в 1504 р. його тіло зложили у підземній каплиці у Свято-Покровській Церкві в Угличі і там воно знаходиться до нині. За його життя Церква Московська проголила себе незалежною від Патріархату Константинопольського (у 1448). Цю самопроголошену автокефалію на решті затвердила Церва Мати в 1589 р. – 85 літ після його упокоєння. Однак Св. Паїсія Углицького визнають Святим вселенської Православної Церкви.

Нехай же його Молитви й неухильна віра підбадьорюють і нас у наші дні турботи і допомагають нам твердо триматися своєї цілі – Царства Божого, що скоро зближається, і так намагатися всіма силами своїми здійснювати його лад миру та любові зараз - тут на землі.

commemorated on June 1 on the Gregorian Calendar which is May 19 on the Julian). He had been imprisoned for 32 years.

St. Paisius was gifted with clairvoyance and the working of miracles while yet alive. Upon his repose in 1504, his body was placed in a crypt in the Holy Protection Church in Uglich where it remains to this day. During his lifetime, the Church of Moscow declared itself independent of the Patriarchate of Constantinople (in 1448). This self-proclaimed autocephaly was finally confirmed by the Mother Church in 1589 – 85 years after his repose. St. Paisius of Uglich is nonetheless recognized as a Saint of the universal Orthodox Church.

May his prayers and patient faith encourage us in our own days of troubles and aid us to keep our eyes fixed firmly on the soon-coming Kingdom, as we seek to actualize its reign of peace and love here and now upon the earth.